El Cul del Pou | | Actualitzat el 16/11/2017 a les 11:06

BUGADA AL POU. Novembre 2017

PER QUINTÃ• TORRA CORDONS

L'edat del Santi Arisa

Començo el repàs d'un mes políticament convuls al país amb l'incombustible Santi Arisa, que va fer un concert antològic el 22 d´octubre al Kursaal per presentar 1r Testament vital, amb motiu dels seus 70 anys, acompanyat de la Original Jazz Orquestra del Taller de Músics i amb la participació especial de Dan Arisa. M'expliquen que, una setmana abans, l'amic Joan Morros va anunciar el concert al mateix teatre dient que el músic celebrava «100 anys», un petit lapsus que cal afegir al que va tenir el mateix Santi durant el concert, que, en un dels molts comentaris que va anar fent, va dir que en feia 75!

Bata(lla)nés

Deixant de banda, la crisi entre Manresa i Sant Fruitós de Bages per l'intent d'urbanització del Portal de l'Agulla, el govern que presideix Batanés, format per Gent fent Poble i PSC, va decidir avançar l'horari dels plens a les sis de la tarda. Això va crear, altre cop, un conflicte al municipi amb les queixes dels portaveus dels grups de l'oposició (Mercè Casals del PDECAT i Àdria Mazcuñan d'ERC). Dic un altre cop, perquè les col·lisions en la vida política de Sant Fruitós sovintegen. L'enfrontament de l'alcalde amb l'expresidenta del grup municipal de CDC, Mercè Casals, ve de lluny i m'explica una veïna que alguns plens han arribat a ser esperpèntics. No fa gaires mesos Batanés va insultar Casals i després va expulsar-la de la sala municipal per una simple picabaralla dialèctica. L'enfrontament és tens i no ajuda a la convivència. Alhora, Batanés també va tenir problemes en la negociació dels canvis de circulació a Pineda de Bages que va derivar en una trifulga amb el president de l'associació de veïns, Vicenç Llorens. I, de rerefons, hi ha la petició d'un peatge totalment il·legal a una companyia privada per cablejar amb fibra òptica al poble. Es va multar l'empresa, però el municipi va haver de retornar l'import. Ras i curt, Batanés s'ha convertit en l'alcalde més conflictiu del Bages.

Boicot de Telefònica

Però, com us avançava, la resta d'informacions s'emmarquen en el moment polític que viu el país i del qual, òbviament, Manresa i comarca no se'n poden abstreure. Una primer incidència es refereix a les males arts de Telefónica (ara Movistar) de Florentino Pérez i tants altres accionistes lligats a les oligarquies i els partits dominants a l'estat. L'empresa, obeint ordres directes, va ser la responsable que l'1-0 s'intentessin bloquejar els ordinadors a través dels quals es validaven les votacions del Referèndum. Els col·legis que depenen de la Generalitat, com que tenen un acord amb la companyia, van veure com se'ls bloquejaven tots els sistemes. En canvi, altres centres electorals manresans com la FUB, que tenen contractats els serveis a altres operadors, no van tenir cap problema. En molts casos, i a petició dels partits i les entitats convocants, van ser ciutadans, voluntaris i tècnics especialistes en informàtica, els que van trobar les solucions adients per reprendre una votació democràtica que Madrid, com vam poder veure, volia impedir com fos.

Paraules profètiques

A la botiga d'animals Fornells, de la carretera de Vic, solen tenir una pissarreta a la vorera en què escriuen endevinalles i altres sentències ocurrents. De fet, ja n'he esmentat alguna mostra en

una altra ocasió. Aquest mes d'octubre, la pissarra lluïa la frase profètica que veieu a la fotografia. Els aplaudeixo per les arengues, especialment si, com aquesta, són des d'una perspectiva optimista.

La Marató del Joan Piqué

El Joan Piqué, home lligat històricament a la revista i actualment cap de premsa de l'Ajuntament, va viatjar a Nova York per participar el dia 5 de novembre en la mítica Marató, que va fer amb un temps fantàstic: 2 hores 49 minuts. La vigília, al costat d'altres corredors catalans van desplegar una pancarta amb el lema 'Independence for Catalonia. Next State in Europe', a l'emblemàtica Times Square, acompanyada de nombroses estelades i cartells demanant l'alliberament dels presos polítics", instantània que va ser reproduïda en diaris digitals catalans. No només això sinó que en la tradicional parada de països -retransmesa per diverses televisions com l'ABC- els representants catalans també van desfilar amb estelades i crits d'independència.

Propaganda (massa) explícita

Vaig acabant la bugada amb les enganxades de cartells i la "guerra" de pintades als murs de la ciutat. La que us mostro conjuntament amb aquest text és del tot escatològica i no sé si, en termes "tapians", parlaríem de textura o directament de caca. No cal narrar massa l'ocurrència de la contrareivindicació que algú va fer en un cartell en el qual es fonien la bandera espanyola i la senyera. Al costat, una imatge de l'acció del Comitè de Defensa de la República de Manresa que, el diumenge 5 de novembre, coincidint amb la crida a l'encartellament massiu per reivindicar l'alliberament dels presos polítics, va col·locar una pancarta al Pont Vell, una ubicació icònica que ningú gosa "profanar".